

Morphosyntactic Adaptation of Recent English Loanwords in Bulgarian

Bozhil Hristov (Sofia)

В настоящей работе рассматривается адаптация новейших заимствований из английского языка к грамматической системе болгарского языка на базе корпуса статей в электронных изданиях 2014 года. Уделено внимание адаптации по роду и числу существительных, степени интеграции прилагательных, а также глагольных категорий. Анализ показывает, что механизмы одомашнивания иноязычной лексики, которые отмечены в лингвистической литературе, применяются достаточно последовательно, лишь с небольшими исключениями. Вместе с тем установлены и некоторые явления, которые не упоминались до сих пор. Зафиксированы формы грамматического мужского рода, которые называют только лиц женского пола, но при этом не относятся к т. наз. общему роду. Обнаружены и зачатки последующей словообразовательной адаптации. Когда к заимствованным словам добавляются окончания множественного числа, часто нарушаются закономерности, характерные для болгарского языка, что неоднократно подчеркивалось рядом ученых. Наряду с этим появляются и незафиксированные до сих пор формы с нулевой флексией, а также с английской морфемой *-s*. Это свидетельствует об особенно тесном контакте между двумя языками в течение последнего десятилетия. Что касается прилагательных, то для них доминирующей оказывается хорошо знакомая тенденция оставаться в неизменяемой форме, вместо того, чтобы приобретать славянские окончания и согласовываться с существительным, к которому относятся. Обратная тенденция наблюдается у немногочисленных глаголов, представленных в собранном материале, которые успешно приводятся в соответствие с видовыми оппозициями болгарского языка.

This paper explores the morphosyntactic adaptation of the most recent English loanwords in Bulgarian based on a corpus of online articles published in 2014. It examines the gender and number adaptation of nouns, the extent to which adjectives are integrated, as well as the major categories of verbs. The study demonstrates that the mechanisms for nativising borrowings outlined in the specialist literature operate reasonably consistently and with relatively few exceptions. At the same time, we also come across some phenomena which have so far eluded the radar of linguists, thus remaining unrecorded for Bulgarian. For instance, some Anglicisms in the sample were formally assigned to the masculine gender, although they exclusively denote females without being dual-gender nouns. There were also signs of incipient derivational adaptation of such items. Adding plural suffixes to loanwords is well known to involve violations of typically Bulgarian patterns and alternations. In addition, we discover previously undescribed forms with zero plurals or with the productive English *-s* morpheme. This testifies to the current intensity of contact between the two languages. Following an increasingly familiar trend, the vast majority of adjectives were left indeclinable, instead of receiving Slavonic derivational suffixes which would have allowed them to agree with their head nouns. Despite the paucity of verbs in the corpus, they seem to exhibit the opposite tendency of being successfully accommodated to the Bulgarian aspectual system.

Key words: Anglicism, morphosyntactic adaptation, nouns, adjectives, verbs

Морфосинтактична адаптация на най-новите заемки от английски в българския език

Божил Христов (София)

В настоящия труд се разглежда приспособяването на най-новите английски заемки към граматическата система на българския език въз основа на корпус от статии в електронни издания, публикувани през 2014 г. Обръща се внимание на адаптацията по род и число на съществителните, степента на интеграция на прилагателните, както и на глаголните категории. Изследването показва, че механизмите за одомашняване на чуждата лексика, отбелязани в езиковедската литература, се прилагат сравнително последователно и с няколко изключения. Същевременно се открояват и явления, някои от които не са споменавани досега. Засвидетелствани са форми с граматически мъжки род, които назовават единствено и само лица от женски пол, без да принадлежат към т.нар. общ род. Наблюдават се и наченки на последваща словообразователна адаптация. Когато към заемките се добавят окончания за множествено число, често се нарушават закономерностите, характерни за българския

език, което е изтъквано многократно от редица учени. Освен това се появяват изненадващи неописвани досега форми с нулева флексия, както и с английската морфема *-s*. Това говори за особено засилен контакт между двата езика през изминалото десетилетие. При прилагателните господства все по-познатата тенденция да остават неизменяеми, вместо да получават славянски наставки и да се съгласуват със съществителното, към което се отнасят. Обратната тенденция е застъпена при малкия брой глаголи от събрания материал, които успешно се привеждат в съответствие с видовите опозиции на езика.

email: b.hristov@uni-sofi a.bg